

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/695/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212904
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6412212904.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, v odd. Sro, vložka číslo 23636/B, so sídlom Pribinova ul. 25, Bratislava, zastúpená Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 17. 07. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/98/2012-108 zo dňa 24. 06. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby žalovanej strane bola uložená povinnosť zaplatiť mu z titulu majetkovej škody 2 175 € a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 2 675,25 € v plnom rozsahu. Bolo rozhodnuté, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu, podal na Okresný súd Žiar nad Hronom, dňa 27.09.2012 viac ako 600 formulárových žalôb, v ktorých sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu okresného súdu v exekučných konaniach. Podľa tvrdenia žalobcu, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktoré by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o zmene exekútora so značným časovým odstupom. Podľa tvrdení, uvedených v žalobe, tak mal súd rozhodnúť po uplynutí 105, resp. 106, 124, 129, 229 alebo 222 dní, od podania návrhu. V prípadoch, v ktorých súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podľa tvrdenia žalobcu neexistovala na strane súdu taká okolnosť, ktorá by mu umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevyhnutnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Nesprávny úradný postup súdu, teda videl žalobca, v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v neprimeranom čase a bez zbytočných prietahov, ako aj vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, čo bolo príčinou vzniku materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu.

Žalovaná strana navrhovala žalobu žalobcu zamietnuť, a to z toho dôvodu, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Podľa tvrdenia žalovanej strany, žalobca nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúci v tom, že rozhodol o poverení exekútora po uplynutí 15 dňovej lehoty, alebo rozhodol o zamietnutí

návrhu na vydanie poverenia po zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Podľa vyjadrenia žalovanej strany, má skôr za to, že stav, v ktorom sa žalobca ocitol si zavinil sám spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv a najmä, že je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Ďalej žalovaná strana namietala, že žaloba je zmätočná, nemá náležitosti návrhu na začatie konania. Podľa jej názoru, je nárok uplatnený predčasne, nakoľko prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škodu boli žalovanej strane doručené 23.04.2012 a žaloba na súd bola podaná 27.09.2012, teda neuplynula ešte šesťmesačná lehota. Žalovaná strana tiež vznášala námietku premĺčania, a to z toho dôvodu, že podľa skutkových okolností uvádzaných žalobcom, v niektorých žalobách k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009, a podľa § 19 ods. 1 Zákona číslo 514/2003 Z. z., sa právo na náhradu škody premĺči za tri roky, odo dňa keď sa poškodený o škode dozvedel.

Po podaní žaloby na súd, vzhľadom na vznesenú námietku žalobcu o vylúčení sudcov Okresného súdu v Žiari nad Hronom z prejednaní a rozhodovania vecí, vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom, súd predložil spis spolu s pripojeným exekučným konaním a s vlastným vyjadrením, Krajskému súdu v Banskej Bystrici na rozhodnutie. Krajský súd v Banskej Bystrici mal možnosť oboznámiť sa s návrhom žalobcu, s exekučným spisom. O návrhu žalobcu rozhodol svojimi rozhodnutiami v jednotlivých veciach a jednotlivých sudcov Okresného súdu v Žiari nad Hronom, buď vylúčil alebo nevylúčil v konkrétnych veciach. Týmito rozhodnutiami je Okresný súd v Žiari nad Hronom viazaný.

Skutočnosť, že je súdom prejednávaná vec náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom toho istého súdu v inej veci, hypotézu právnej normy, uvedenej v § 14 ods. 1 O.s.p., nenapĺňa. Pomer sudcu k veci, zakladajúcu pochybnosti o jeho nestrannosti, by mohol byť, ale za okolností v tomto zákone nastaných iba za predpokladu, napr. vtedy, že by ten istý sudca prejednával žalobu na náhradu nemajetkovej ujmy, alebo škody, ktorá mala byť spôsobená jeho vlastným postupom v posudzovanom konaní, prípade postupom iného sudcu, či sudkyne, ku ktorému by bol vybavujúci sudca vo vzťahu osoby blízkej (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, spisovej značky 30 Cdo 727/2011 zo dňa 27.04.2012).

Okresný súd v Žiari nad Hronom, už vo veci raz vytyčil pojednávanie na deň 11.02. 2013. Žalobca navrhoval konanie prerušiť, a to vzhľadom na podanú ústavnú sťažnosť. Okresný súd v Žiari nad Hronom svojím rozhodnutím z 11.02.2013, návrh na prerušenie konania zamietol a Krajský súd v Banskej Bystrici, svojím rozhodnutím, zo dňa 07.05.2013, číslo konania 13Co/113/2013, potvrdil uznesenie okresného súdu.

V záujme hospodárnosti konania, môže súd spojiť na spoločné konania veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia, alebo sa týkajú tých istých účastníkov (§ 112 ods. 1 O.s.p.).

S prihliadnutím na obsah žalôb, na právnu a skutkovú súvislosť, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe žalobcu a žalovaného, rozhodol súd o spojení vecí, vedených pod spisovou značkou 4C/98/2012, 4C/99/2012, 4C/100/2012, 4C/101/2012, 4C/104/2012, 4C/122/2012, 4C/145/2012, 4C/146/2012, 4C/147/2012, 4C/148/2012, 5C/95/2012, 9C/129/2012 a 4C/137/2012. V týchto konaniach je uplatňovaná majetková škoda vo výške 2.175 eur (11 x 175 eur + 2 x 125 eur) a nemajetková ujma vo výške 2.675,25 eur (10 x 165,96 eur + 221,28 eur + 409,37 eur + 385 eur).

Na nové vytyčené pojednávanie, na deň 24.06.2013, sa žalobca, právny zástupca žalobcu a žalovaná strana nedostavili. Žalovaný ospravedlnil svoju neprítomnosť, a preto súd vo veci konal, aj keď účastníci zostali nečinní (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Z pripojených exekučných konaní, v jednotlivých spojených veciach, nie je sporné, že žalobca sa obrátil na súdneho exekútora s návrhom na vykonanie exekúcie. K exekučnému konaniu číslo konania EX 2840/2005, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 11Er/2191/2005. Z obsahu spisu je dokázané, že súd v lehote 7 dní, poveril exekútora na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009, navrhovateľ podal návrh na zmenu exekútora. Okresný súd v Žiari nad Hronom, dňa 23.11.2009, vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby vyčíslil trovy exekúcie a predložil súdu exekučný spis z dôvodu, že súd bude rozhodovať o zmene súdneho exekútora. Súdnemu exekútorovi uložil lehotu 7 dní, načo exekútor nereagoval. Dňa 10.02.2010, rozhodol okresný súd vo veci

tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Proti tomuto rozhodnutiu sa navrhovateľ odvolal, a Krajský súd v Banskej Bystrici toto rozhodnutie potvrdil. Z dátumov z tohto spisu je zrejmé, že okresný súd rozhodol v lehote 100 dní a nie tak, ako uvádza žalobca v spise, že rozhodol v lehote 105 dní. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd od podania návrhu na zmenu exekútora, robil vo veci úkony, ktoré mali viesť k jeho rozhodnutiu, a po celú dobu, do svojho rozhodnutia, teda od podania návrhu, nezostal nečinný.

K exekučnému konaniu číslo konania EX 3678/2004, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 11Er/1305/2004. Z obsahu tohto spisu má súd za dokázané, že súd rozhodol o vydaní poverenia v lehote 6 dní. Bolo to konkrétne 25.10.2004. Navrhovateľ podal dňa 02.11.2009 návrh na zmenu exekútora. Súd dňa 23.11.2009 vyzýval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby vyčíslil trovy exekúcie a predložil súdu exekučný spis z dôvodu, že súd bude rozhodované o zmene súdneho exekútora. V požadovanej lehote súdny exekútor spis nepredložil. Súd vo veci rozhodol 10.02.2010 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú, a toto rozhodnutie bolo Krajským súdom v Banskej Bystrici, potvrdené. V tejto veci rozhodol súd po 100 dňoch, a nie po 105 dňoch, ako uvádza navrhovateľ. Vo veci robil úkony ktoré mali viesť k jeho rozhodnutiu, a po celú dobu, do svojho rozhodnutia, teda od podania návrhu, nezostal nečinný.

K exekučnému konaniu číslo konania EX 2856/2006, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 11Er/2285/2005. O poverení exekútora na vykonanie exekúcie, súd rozhodol v lehote 5 dní. Stalo sa tak 28.11.2005. Navrhovateľ podal dňa 02.11.2009 návrh na zmenu exekútora. Okresný súd v Žiari nad Hronom, dňa 23.11.2009 vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby vyčíslil trovy exekúcie a predložil súdu exekučný spis z dôvodu, že súd bude rozhodované o zmene súdneho exekútora, a to v lehote 7 dní. Na túto výzvu súdny exekútor nereagoval. Súd vo veci rozhodol 10.02.2010 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, a Krajským súdom v Banskej Bystrici rozhodnutie súdu potvrdil. Súd rozhodol v lehote 100 dní, a nie v lehote 105 dní, ako uvádzal navrhovateľ. Vo veci robil úkony ktoré mali viesť k jeho rozhodnutiu, a po celú dobu, do svojho rozhodnutia, teda od podania návrhu, nezostal nečinný.

K exekučnému konaniu číslo konania EX 3567/2005, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 11Er/2809/2005. Návrh na zmenu exekútora podal navrhovateľ dňa 02.11.2009. Okresný súd v Žiari nad Hronom, dňa 23.11.2009 vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby vyčíslil trovy exekúcie a predložil súdu exekučný spis z dôvodu, že súd bude rozhodované o zmene súdneho exekútora, a to v lehote 7 dní. Na túto výzvu súdny exekútor nereagoval. Súd vo veci rozhodol 10.02.2010 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, a Krajským súdom v Banskej Bystrici rozhodnutie súdu potvrdil. Súd rozhodol v lehote 100 dní, a nie v lehote 105 dní, ako uvádzal navrhovateľ. Vo veci robil úkony ktoré mali viesť k jeho rozhodnutiu, a po celú dobu, do svojho rozhodnutia, teda od podania návrhu, nezostal nečinný.

K exekučnému konaniu číslo konania EX 463/2006, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 15Er/319/2006. Súd o poverení exekútora na vykonanie exekúcie rozhodol v lehote 2 dní, a to dňa 23.06.2006. Navrhovateľ podal dňa 02.11.2009, návrh na zmenu exekútora. Okresný súd v Žiari nad Hronom, dňa 23.11.2009 vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby vyčíslil trovy exekúcie a predložil súdu exekučný spis z dôvodu, že súd bude rozhodované o zmene súdneho exekútora, a to v lehote 7 dní. Na túto výzvu súdny exekútor nereagoval. Súd vo veci rozhodol 10.02.2010 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, a Krajským súdom v Banskej Bystrici rozhodnutie súdu potvrdil. Súd rozhodol v lehote 100 dní, a nie v lehote 105 dní, ako uvádzal navrhovateľ. Vo veci robil úkony ktoré mali viesť k jeho rozhodnutiu, a po celú dobu, do svojho rozhodnutia, teda od podania návrhu, nezostal nečinný.

K exekučnému konaniu číslo konania EX 1269/2005, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 11Er/809/2005. V tejto veci súd o poverení súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, rozhodol v lehote 2 dní, a to dňa 18.05.2005. Dňa 02.11.2009, podal navrhovateľ návrh na zmenu exekúcie. Okresný súd v Žiari nad Hronom, dňa 23.11.2009 vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby vyčíslil trovy exekúcie a predložil súdu exekučný spis z dôvodu, že súd bude rozhodované o zmene súdneho exekútora, a to v lehote 7 dní. Na túto výzvu súdny exekútor nereagoval. Súd vo veci rozhodol 10.02.2010 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, a Krajským súdom v Banskej Bystrici rozhodnutie súdu potvrdil. Súd rozhodol v

lehote 100 dní, a nie v lehote 105 dní, ako uvádzal navrhovateľ. Vo veci robil úkony ktoré mali viesť k jeho rozhodnutiu, a po celú dobu, do svojho rozhodnutia, teda od podania návrhu, nezostal nečinný.

K exekučnému konaniu číslo konania EX 224/2005, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 11Er/1947/2005. V tejto veci súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie v lehote 2 dní, a to dňa 19.10.2005. Návrh na zmenu exekútora podal navrhovateľ dňa 15.10.2009. Okresný súd v Žiari nad Hronom, dňa 23.11.2009 vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby vyčíslil trovy exekúcie a predložil súdu exekučný spis z dôvodu, že súd bude rozhodované o zmene súdneho exekútora, a to v lehote 7 dní. Na túto výzvu súdny exekútor nereagoval. Súd vo veci rozhodol 09.02.2010 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, a Krajským súdom v Banskej Bystrici rozhodnutie súdu potvrdil. Súd rozhodol v lehote 117 dní, a nie v lehote 124 dní, ako uvádzal navrhovateľ. Vo veci robil úkony ktoré mali viesť k jeho rozhodnutiu, a po celú dobu, do svojho rozhodnutia, teda od podania návrhu, nezostal nečinný.

K exekučnému konaniu číslo konania EX 1328/2003, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 11Er/911/2003. V tejto veci súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie v lehote 5 dní, a to konkrétne dňa 06.08.2003. Navrhovateľ dňa 02.11.2009, podal návrh na zmenu exekútora. Okresný súd v Žiari nad Hronom, dňa 23.11.2009 vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby vyčíslil trovy exekúcie a predložil súdu exekučný spis z dôvodu, že súd bude rozhodované o zmene súdneho exekútora, a to v lehote 7 dní. Na túto výzvu súdny exekútor nereagoval. Súd vo veci rozhodol 11.02.2010 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, a Krajským súdom v Banskej Bystrici rozhodnutie súdu potvrdil. Súd rozhodol v lehote 101 dní, a nie v lehote 106 dní, ako uvádzal navrhovateľ. Vo veci robil úkony ktoré mali viesť k jeho rozhodnutiu, a po celú dobu, do svojho rozhodnutia, teda od podania návrhu, nezostal nečinný.

K exekučnému konaniu číslo konania EX 3001/2004, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 11Er/913/2004. V tejto veci súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie v lehote 3 dní, a to 06.08.2004. Navrhovateľ dňa 02.11.2009, podal návrh na zmenu exekútora. Okresný súd v Žiari nad Hronom, dňa 23.11.2009 vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby vyčíslil trovy exekúcie a predložil súdu exekučný spis z dôvodu, že súd bude rozhodované o zmene súdneho exekútora, a to v lehote 7 dní. Na túto výzvu súdny exekútor nereagoval. Súd vo veci rozhodol 11.02.2010 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, a Krajským súdom v Banskej Bystrici rozhodnutie súdu potvrdil. Súd rozhodol v lehote 101 dní, a nie v lehote 106 dní, ako uvádzal navrhovateľ. Vo veci robil úkony ktoré mali viesť k jeho rozhodnutiu, a po celú dobu, do svojho rozhodnutia, teda od podania návrhu, nezostal nečinný.

K exekučnému konaniu číslo konania EX 2723/2003, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 11Er/1483/2003. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote 15 dní, dňa 02.01.2004. Dňa 02.11.2009 podal navrhovateľ návrh na zmenu exekútora. Okresný súd v Žiari nad Hronom, dňa 23.11.2009 vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby vyčíslil trovy exekúcie a predložil súdu exekučný spis z dôvodu, že súd bude rozhodované o zmene súdneho exekútora, a to v lehote 7 dní. Na túto výzvu súdny exekútor nereagoval. Súd vo veci rozhodol 11.02.2010 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, a Krajským súdom v Banskej Bystrici rozhodnutie súdu potvrdil. Súd rozhodol v lehote 101 dní, a nie v lehote 106 dní, ako uvádzal navrhovateľ. Vo veci robil úkony ktoré mali viesť k jeho rozhodnutiu, a po celú dobu, do svojho rozhodnutia, teda od podania návrhu, nezostal nečinný.

K exekučnému konaniu číslo konania EX 2544/2005, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 11Er/1991/2005. V priebehu jedného dňa, vydal súd poverenie na vykonanie exekúcie, a to dňa 25.10.2005. Dňa 02.11.2009, podal navrhovateľ návrh na zmenu exekútora, Okresný súd v Žiari nad Hronom, dňa 23.11.2009 vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby vyčíslil trovy exekúcie a predložil súdu exekučný spis z dôvodu, že súd bude rozhodované o zmene súdneho exekútora, a to v lehote 7 dní. Na túto výzvu súdny exekútor nereagoval. Súd vo veci rozhodol 11.02.2010 tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, a Krajským súdom v Banskej Bystrici rozhodnutie súdu potvrdil. Súd rozhodol v lehote 101 dní, a nie v lehote 106 dní, ako uvádzal navrhovateľ. Vo veci robil úkony ktoré mali viesť k jeho rozhodnutiu, a po celú dobu, do svojho rozhodnutia, teda od podania návrhu, nezostal nečinný.

K exekučnému konaniu číslo konania EX 9234/2010, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 5Er/841/2010. Dňa 25.08.2010, podal súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd v Žiari nad Hronom dňa 28.01.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.02.2011. Urobil tak po uplynutí 156 dní a nie tak, ako uvádza navrhovateľ, že uplynulo 222 dní.

K exekučnému konaniu číslo konania EX 1993/2011, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 9Er/1423/2011. Súdny exekútor podal na Okresný súd v Žiari nad Hronom, dňa 18.08.2011 žiadosť na vykonanie exekúcie. Okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 19.08.2011. Od podania návrhu do rozhodnutia súdu uplynul jeden deň a iné návrhy v tomto spise nie súd. Zo spisu nevyplýva tvrdenie navrhovateľa, že by vo veci bolo rozhodnuté po uplynutí 229 dní.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti, písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Od 01.06.2010 platí, že táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c a d. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (§ 44 ods. 2 Zákona číslo 233/1995 Zbierky zákonov o súdnych exekútoroch a exekútorskej činnosti v znení zmien a doplnkov).

Ako je uvedené vyššie, vo všetkých veciach, bolo v zákonnej lehote vydané poverenie na vykonanie exekúcie. V prípadoch, v ktorých nie sú splnené podmienky na poverenie exekútora, zákonodarca nestanovuje súdu lehotu, v ktorej rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie urobí. Neznamená to však, že by súd nemusel vo veci pokračovať plynulo a bez prieťahov. Konštantná judikatúra Najvyššieho súdu a Ústavného súdu, za subjektívne prieťahy v konaní považuje lehotu presahujúcu 6 mesiacov. Vo veci, kde došlo k zamietnutiu exekúcie po 156 dňoch, od podania návrhu na vykonanie exekúcie, súd nezistil subjektívne dôvody nekonania vo veci.

Oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora (§ 44 ods. 8 Exekučného poriadku).

Tak, ako v prípade lehoty na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, aj v prípade lehoty o zmene exekútora, súd považuje túto lehotu za poriadkovú, t.j. takú, ktorej uplynutie zákonodarca nespája s hmotnoprávnymi účinkami. V tejto súvislosti súd poukazuje na judikatúru Ústavného súdu, spisovej značky 1US16/2002, kde sa konštatuje, že „pri posúdení či došlo, alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy, Ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v Ústave alebo Zákone (porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu spisovej značky II.US64/97, na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v článku 48 ods. 2 Ústavy, je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci, sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať, ako zbytočné prieťahy v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy (II US63/00).

Ako je uvedené vyššie, pri jednotlivých konkrétnych exekučných veciach a uplynutí počtu dní od podania návrhu na zmenu exekútora, až do rozhodnutia súdu, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote stanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy. Súd v tejto lehote robil úkony potrebné pre rozhodnutie vo veci, vyzýval pôvodného exekútora, žiadal od neho spis, pýtal vyčíslenie trov konania a takýto postup nemožno považovať za nesprávny úradný postup. Uvedená dĺžka konaní sama o sebe ešte nie je takej povahy, že by bola zasiahnutá podstata a účel základného práva, podľa článku 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa článku 6 ods. 1 dohovoru (obdobne Ústavný súd IUS476/2012). Rozhodnutia boli vydané v lehotách, ktoré neprevyšujú šesťmesačnú lehotu, ktorá

je považovaná judikatúrou Najvyššieho súdu i Ústavného súdu za lehotu, ktorá spôsobuje subjektívne prietahy v konaní.

Námietka žalovanej strany, že žaloba nemá náležitosti návrhu na začatie konania, nie je dôvodná, pretože nesprávne uvedené čísla exekučných konaní, nemajú žiadny vplyv na to, že návrh má všetky náležitosti uvedené v § 79 ods. 1 a § 42 ods. 3 O.s.p. Rovnako nie je dôvodná námietka žalovanej strany o premlčaní nároku, vzhľadom na to, že súd vo veciach rozhodol dvakrát 19.02.2010, 10.02.2010, 11.02.2010, 28.01.2011 a 19.08.2011. Do podania žaloby dňa 27.09.2012, neuplynula premlčacia doba. Nie je dôvodná ani námietka žalovanej strany ohľadom predčasne uplatneného nároku na súd. Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods. 1 O. s. p.). Nie je sporné, že žalobca podal u žalovanej strany žiadosť o predbežné prejednanie nároku, dňa 23.04.2012. Žalovaná strana, ako príslušný orgán, neuspokojil nárok na náhradu škody alebo jeho časť žalobcu do šiestich mesiacov, odo dňa prijatia žiadosti (§ 16 ods. 1 Zákona číslo 514/2003 Zbierky zákonov), a preto v čase rozhodovania súdu, dňa 24.06.2013, boli splnené podmienky pre rozhodnutie vo veci samej.

Súd sa zaoberal aj otázkou, či bolo v právomoci súdu, preskúmať rozhodcovský rozsudok vo veci. V tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že Zmluva o Európskej únii, aj keď bola uzatvorená vo forme medzinárodnej dohody, predstavuje ústavnú chartu Únie založenú na právnom štáte. Únia zachováva nový právny poriadok v prospech, ktorého štáty obmedzili svoje zvrchované práva, ktorý bol zavedenými zmluvami Spoločenstva, a ktorý sa vzťahuje nielen na členské štáty, ale aj na ich občanov. Základnými črtami zavedeného právneho poriadku Spoločenstva, sú najmä jeho uprednostnenie pred právnymi poriadkami členských štátov a priama súčinnosť celého súboru právnych predpisov. Okrem toho rešpektovanie pridelených právomocí, ako boli definované v zmluvách a autonómie právneho poriadku Spoločenstva, zabezpečuje výlučne Súdny dvor, podľa článku 19 Zmluvy o EU a článku 344 ZFEU. V dôsledku toho, sú rozsudky Súdu záväzné a sú súčasťou *acquis*, ktoré členské štáty, musia na základe článku 4 ods. 3 druhej vety Zmluvy o EU, dodržiavať. Slovenské súdy, by teda mali uplatňovať judikatúru Súdneho dvora Európskej únie. Súdny dvor, konkrétne v bode 50 uznesenia zo dňa 16. novembra 2010 vo veci C-76/10 Pohotovosť, zopakoval svoju judikatúru, podľa ktorej sa článok 6 Smernice 93/13/EHS, musí považovať za ustanovenie rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho systému, majú právnu silu noriem verejného poriadku. V situácii, keď vnútroštátny súd rozhoduje o návrhu na nútený výkon rozhodcovského rozhodnutia, musí aj bez návrhu zastaviť výkon tohto rozhodcovského rozhodnutia, ak toto ukladá dotknutej strane povinnosť plnenia, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Tento súd je takisto povinný, pokiaľ má na tento účel k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave, aj bez návrhu posúdiť v rámci exekučného konania, či sankcia obsiahnutá v zmluve o úvere, uzavretej medzi poskytovateľom úveru a spotrebiteľom, nemá nekalú povahu. Táto povinnosť je založená uvedenými ustanoveniami *ex offio*. Pretože okresný súd v danej veci takto postupoval, v zmysle vyššie uvedeného, bola daná jeho právomoc na postup *ex offio*, pri preskúvaní rozhodcovského rozsudku.

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup, sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb (§ 9 ods. 1 Zákona číslo 514/2003 Zbierky zákonov o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení noviel).

Ako je uvedené vyššie, Okresný súd v Žiari nad Hronom v uvedených exekučných veciach, vydal rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Postupoval v súlade s právom, a preto v týchto prípadoch, nie sú dané zákonné dôvody pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V týchto veciach, je žaloba žalobcu nedôvodná, a preto ich súd v plnom rozsahu zamietol.

Žalovaná strana bola vo veci úspešná. V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., by mala právo aj na náhradu trov konania. Tieto trovy konania si neuplatňovala, a preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov, nemá právo na náhradu trov konania“.

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Uviedol, že proti označenému rozhodnutiu podáva v celosti v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov označených písmenami a) až g), v ktorých citoval buď zákonné

ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo uvádzal označenie paragrafu a ich paragrafové znenie.

V ďalšom zdôvodnení navrhovateľ tvrdil, že súd prejednal vec v jeho neprítomnosti napriek tomu, že žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody, predložil súdu listiny spájané s dôvodmi. On súdu oznámil, že trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní. Nemal možnosť ani sa vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých pri svojom rozhodnutí súd vychádzal a zachytil ich iba v odôvodnení svojho rozhodnutia. Tým, že súd konal bez nariadenia pojednávania, porušil právo žalobcu na kontradiktórny proces.

Navrhovateľ zdôraznil, že na jeho strane došlo jednak k majetkovej škode, ale aj nemajetkovej ujme. Súd však ignoroval všetky jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržania a správy informačného systému z titulu výdajov. Považuje v tejto časti rozhodnutie súdu za nepreskúmateľné. Na jeho strane došlo aj k nemajetkovej ujme, pretože súd zistil, že o návrhoch v exekučnom konaní nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel súd žiadne udržateľné ospravedlnenie. Záverom navrhovateľ považoval rozhodnutie súdu za vnútorne rozporné, pretože ten napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Takéto rozhodnutie je založené na skutkovej a právnej chybe a je v právnom štáte neudržateľné.

Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Odvolací súd považuje za nekonštruktívne zopakovať správne závery okresného súdu, na ktoré bolo navyše v priebehu konania už poukázané nie len v rozhodnutí. Navrhovateľ však opätovne v odvolaní prednáša skutočnosti, ktoré prednášal neustále v priebehu konania. Uvádzal ich v podanom návrhu, uvádzal ich v odvolaniach voči vyrubeným poplatkom, uvádzal ich v návrhu na prerušenie konania, ako aj v odvolaní proti tomuto návrhu a sú nosnou časťou aj predmetného odvolania. Ide najmä o tvrdenia, že rozhodoval vylúčený súd resp. vylúčený sudca a že o týchto skutočnostiach nie je dosiaľ rozhodnuté. Z tvrdení navrhovateľa vyplýva záver, že v skutočnosti o správnosti alebo nesprávnosti vylúčenia sudcov okresného súdu môže s konečnou platnosťou rozhodnúť iba Ústavný súd. Tieto tvrdenia však popierajú všetky pravidlá výstavby a aplikácie Občianskeho súdneho poriadku, ktorý upravuje postup súdu a pravidlá postupu, za ktorých môže dôjsť k vydaniu rozhodnutia všeobecným súdom.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na niekoľkokrát v priebehu konania uvádzané skutočnosti, že o vylúčení sudcov bolo právoplatne rozhodnuté.

Ku konkrétnym výtkam navrhovateľa na porušenie procesného postupu pri vydaní rozsudku postačí poukázať. Výtka, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu napriek tomu, že žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, trval na osobnej účasti právneho zástupcu žalobcu, je založená na negovaní notoricky známych procesných postupov zakotvených v Občianskom súdnom poriadku. Navrhovateľ vlastne žiadal, aby odvolací súd zopakoval ustanovenia, v ktorých sa hovorí o odročení pojednávania, keď účastník o takéto odročenie požiada.

Je nepochybné, že predvolanie na termín dňa 24. 06. 2013 bolo navrhovateľovi doručené dňa 29. 05. 2013. Dňa 24. 06. 2013 doručil navrhovateľ súdu elektronicky podanie, kde uvádza: „V prílohe zasielame návrh na zrušenie nariadeného pojednávania k sp. zn. 4C/98/2012, prosím postúpiť do príslušnej spisovej kancelárie“. Toto elektronické podanie obsahuje dva rovnopisy ústavných sťažností, ale neuvádza prečo požaduje navrhovateľ nariadené pojednávanie zrušiť. Navrhovateľ žiadal o zrušenie nariadeného termínu pojednávania v deň, keď sa pojednávanie konalo a neuviedol žiadny dôvod na podporu svojej žiadosti.

Podľa ust. § 101 ods. 2 OSP súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec

prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; príhľadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Tvrdenia žalobcu v odvolaní, že požiadal včas o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, nie je pravdivé. Neobstojí výtka navrhovateľa, že ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, mal v zmysle ust. § 114 ods. 3 OSP súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie. Vyjadrenie žalovaného bolo súdu doručené dňa 21. 06. 2013 a pre krátkosť blížiaceho sa termínu pojednávania nebolo doručené navrhovateľovi. Navrhovateľ však v prípade účasti na pojednávaní by sa s týmto vyjadrením mal možnosť oboznámiť. Tak isto je neakceptovateľná výtka žalobcu na adresu procesného súdu, že nevysvetlil prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (v žalobcovom podaní sa uvádzal výraz „s prílohou“). Pri riadnom oboznámení sa s rozsudkom okresného súdu je zrejme, že táto skutočnosť bola vysvetlená.

Odvolací súd nepovažuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za vnútorne rozporné. Tvrdená vnútorná rozpornosť rozhodnutia súdu prvého stupňa môže vychádzať iba z nepochopenia judikatúry Ústavného súdu SR, na ktorú sa okresný súd v rozhodnutí odvoláva a to konkrétne rozhodnutie 1ÚS 16/2002. Bližšie vysvetlenie sa nachádza v rozsudku súdu prvého stupňa.

Úspešný odporca si v odvolacom konaní trovy neuplatnil a preto o ich náhrade rozhodnuté nebolo.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.